

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

ΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΙΣ ΕΡΩΤΙΚΑΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ

Ἦν ὅτι διεσώθη ἀπὸ τὰς αἰσθηματικὰς περιπετείας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἔχει παραδοῆναι πλέον εἰς τὴν δημοσιότητα. Πρὸ πάντων αἱ ἐπιστολαὶ αὐτῶν. Ἀντιθέμιοι τόμοι ἠρωτικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Βοναπάρτη, τοῦ Μυσσέ, τοῦ Σατωβριάνου, τοῦ Λαμπρὸν, τῆς Σάνδη, τοῦ Οὐγκώ καὶ ἄλλων καὶ ἄλλων ἔχον ἐκδοθῆ μερὴς τοῦδ. Ἐξ αὐτῶν ἀρχίζομεν νὰ μεταφράζωμεν τὰς ἐκλεκτοτέρας χάριν τῶν ἀναγνωστῶν καὶ τῶν ἀναγνωστριάων τοῦ «Μπουκέτου».

1η

Ὁ Λουκιανὸς Βοναπάρτης πρὸς τὴν κ. Ρεκαμιέ

«...Ὁ Ρωμαῖος σὰς γράφει Ἰουλιέτα. Ἐλπίζω νὰ μὴ ἀρνηθῆς νὰ διαβάσῃς τὰ λόγια μου.

Πρὸ δέκα ἡμερῶν σὲ ἐγνώρισα μόνο ἀπὸ τὴ φήμη σου. Καμιὰ φορὰ σὲ ἔβλεπα στὸν χορὸν. Ἦξευρα πὼς εἶσαι ἡ περὶ ὥραία τῶν γυναικῶν... Χίλια στόματα σὲ ἐξυμνοῦσαν καὶ ἡ ἄμορφιά σου μὲ εἶχε μαγεύει... Τώρα ποῦ σ' ἐγνώρισα, ἡ ἡσυχία ἐφυγε ἀπὸ τὴν καρδιά μου γιὰ πάντα...

Σὲ ξαναεἶδα... Μίλησα μαζὴ σου καὶ ἄκουσα τοὺς στεναγμούς σου. Θεέ μου! Δὲν ἦσαν γιὰ μένα... Ἦσαν ἀδιάφορα καὶ τὸ μετωπὸ σου ἦταν γαλήνιο... Εἶχα ἀπατηθῆ. Ὁ Ἰλιουέττα! Ἡ ζωὴ χωρὶς ἀγάπην εἶνε ἕνας ἀτέλειωτος ὄπνος... Μία ὥραία γυναίκα δὲν πρέπει νὰ εἶνε σκληρὰ. Εὐτυχὴς ἐκεῖνος ὁ θνητὸς ποῦ θὰ ἀγαπήθῃ ἀπὸ σένα!...» Λουκιανὸς

2α

Ὁ στρατηγὸς Ναπολεὼν Βοναπάρτης πρὸς τὴν Ἰωσηφίνα Μπορνέ,

Μαριμόλο 17 Ἰουνίου

«Συλλογίζομαι πάντα τὴν φιλία σου, τὰ δάκρυά σου, τὴ χαριτωμένη ξήλεα σου... Καὶ ἡ χάρις τῆς Ἰωσηφίνας μου ἀνάβει στὴ καρδιά μου μιά μεγάλη φλόγα. Πότε θὰ μπορέσω νὰ ζῶ ὅλες τὰς στιγμὲς κοντὰ σου ἐλεύθερα, χωρὶς ἄλλη φροντίδα ἀπὸ τὴν εὐτυχία τοῦ νὰ σὲ βλέπω διαρκῶς; Ἐλπίζω ὅτι γλιγορα θὰ συναντηθῶμε. Ἐνόμισα πὼς σ' ἀγαποῦσα. Μὰ τώρα σ' ἀγαπῶ χίλιες φορές περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε. Ὁ Λαμπρογιέρ δὲν εἶχε δίκαιο ὅταν λέγῃ πὼς «ὁ ἔξωσ ἔρχεται ξαφνικά»... Ἀρνήσθαι μὲ νὰ σὲ λατρεύω... Καὶ μὴν εἶσαι γιὰ κανένα ἄλλον, τόσο ὥραία, τόσο τρυφερὰ, τόσο καλὴ... Μὴ μὲ ξηλεῦσῃς καὶ μὴν κλαῖς. Τὰ δάκρυά σου μὲ τρελαίνουν καὶ φλογίζουν τὸ αἷμά μου. Δὲν ὑπάρχει πιά γιὰ μένα ἄλλη γυναίκα στὸν κόσμον. Ξεκουράσου καὶ εἶλα γλιγορα κοντὰ μου.

Ἐνα ἑκατομύριο φιλιά, γλυκειά μου...»

Βοναπάρτης

3η

Τοῦ ἰδίου πρὸς τὴν Ἰωσηφίνα,

«Ξυπῶ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ σένα. Ἡ εἰκόνα σου καὶ ἡ ἐνθύμησις τῆς ἔχθεσινθης βραδείας δὲν μοῦ ἀφῆσαν ἡσυχία. Γλυκειά καὶ ἀσύγκριτη Ἰωσηφίνα, γιατί κάνεις τόσο ἐντύπωσι στὴ φτωχὴ καρδιά μου; Εἶμαι καταλυτημένος καὶ ἡ εἰκόνα σου μὲ μαγεύει. Φεύγω τὸ μεσημέρι. Θὰ σὲ ἰδῶ σὲ τρεῖς ὥρες. Σοῦ στέλνω χίλια ζεστά φιλιά, γλυκειά μου ἀγάπη» Βοναπάρτης

4η

Ὁ Διδερῶ πρὸς τὴν Αἰδα Σοφίαν Βολάν

«Ἦλθα στὸ σπίτι σου. Ἦθελα νὰ σὲ φιλήσω τὸ χέρι καὶ νὰ φύγω. Ἀλλὰ δὲν σὰς εἶδα καὶ ἔφυγα χωρὶς ἀνταμοιβή. Δὲν εἶνε ὥραία ἡ ἀγάπη μας; Δὲν θὰ ἔλθετε νὰ σὰς πῶ τὰ λόγια ποῦ ἀισθάνομαι γιὰ σὰς; Ἡ κόμαρά μου εἶνε βυθισμένη στὸ σκοτάδι καὶ ἐν τούτοις σὰς γράφω... Τὸ ἐνοτικὸ ὀδηγεῖ τὴν πένα μου... Τόσο σὰς ἀγαπῶ γιὰ τὴν ξανθὴ ἄμορφιά σας! Εἶμαι σκλάβος σας γιὰ πάντα...»

Χαίρετε, Σοφία. Αὐριο θὰ εἶμαι πρὸς εὐτυχίαν. Θὰ σὰς ἰδῶ!

Διδερῶ»

5η

Τοῦ ἰδίου πρὸς τὴν Αἰδα Σοφίαν Βολάν

«Ἡ εὐτυχία σας ἐξαρτᾶται ἀπὸ μένα; Μοῦ εἶπατε πὼς ἡ ζωὴ σας συνδέεται μὲ τὴν δική μου καὶ περιμένετε ἀπὸ μένα τὴν χαρὰ. Μὴν ἀνησυχῆτε, Σοφία. Θὰ ὑποσφραξῶμαζὴ τῆς πίκρας τῆς ζωῆς καὶ μαζὶ θὰ περάσομε τῆς γλυκεῖας στιγμῆς, ποῦ θὰ μὰς δώσῃ ἡ τύχη. Πότε δὲν ἀγάπησα ὅπως αὕτη τὴν φορὰ.

Εἶνε γλυκίαι ἡ ζωὴ, ἀφοῦ ἡ τύχη σὰς ἐξορῆξε στὸ δρόμον μου! Πάντα θὰ εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ γιὰτὶ σὰς ἐπλάσε καὶ σὰς ἔδωσε τό-

σος χάρες. Σὰς φιλοῦ τὸ χέρι καὶ εἶμαι ἀφοσιωμένος φίλος σας.

Διδερῶ»

6η

Τὸ Γαμβέτα πρὸς τὴν Καν Λυζές

«Αγαπημένη μου μικρούλα, σοῦ στέλω ὅλη μου τὴν καρδιά καὶ σοῦ δοκίζομαι ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ζωῆς μου εἶνε νὰ σὲ κίνω εὐτυχισμένη. Θέλω νὰ βλέπω πάντα τὴν χαρὰ νὰ λάμπῃ στὰ ὦράτιά σου ματὰ καὶ τὸ μειδιάμα στὰ κόκκινα χεῖλη σου. Θὰ εἶνε ὁ γλυκύτερος θάλαμος τῆς ζωῆς μου νὰ σὲ φέρω στὸ δρόμον τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας... Θὰ τὸ δῆς... Ἡ ζωὴ μας; θὰ εἶνε σὰν παραμῦθι. Ἐγὼ στὰ πόδια σου, σκλάβος σου, δούλος σου... Ὁ κόσμος θὰ μὰς περιγελά ἴσως... Μὰ θὰ εἶνε ἀπὸ ξήλεα... Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀνόητοι καὶ δὲν συγχωροῦν τὴν εὐτυχία τῶν ἄλλων. Μικρὴ μου, ἡ ἀνάμνησίς σου μὲ προφυλάττει ἀπὸ τῆς μελαγχολίας καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κακὰ τοῦ κόσμου. Περιμένε με αὐριο. Φιλὸ τὰ ὦραία μαλάκια σου ποῦ ἔχουν τὸ χροῖμα τοῦ χρυσαφιῶ!...» Δικός σου Γαμβέτας»

7η

Τοῦ ἰδίου πρὸς τὴν κυρία Λυζές

«Αγαπητὴ μου καὶ λατρευτὴ μου! Ἡ ψυχὴ μου εἶνε γεμάτη ἀγάπην γιὰ σένα καὶ ὀνειρεύεται μιά ζωὴ ὀλόκληρη κοντὰ σου. Εἶσαι ἡ μόνη γυναίκα ποῦ μοῦ φανέρωσες ἕνα ἀνώτερον καὶ ὀραιότερον κόσμον, ποῦ μ' ἀλλάξες ἐντελῶς... Εἶμι νὰ πλέον καλύτερος ἀπὸ πρὶν καὶ αἰσθάνομαι ὅτι σὲ σένα ὀφείλω αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ. Τὰ ἀνθη μοῦ φαίνονται ὀραιότερα καὶ ὁ γαλανὸς ὀρανοὸς λαμπρότερος καὶ καθαρότερος, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ μοῦ εἶπες γλυκὰ λόγια ἀγάπης. Εἶσαι ἡ περὶ καλὴ, ἡ περὶ ὀμορφῆ, ἡ περὶ γλυκειὰ γυναίκα!... Σὲ λατρεύω ὅπως οἱ ἄγιοι λατρεύουν τὸν Θεόν. Σὰν πνεῦμα ἄλλο καὶ ἀνώτερον ἀπὸ τὴν γῆ αὕτη. Ἐλα αὐριο νὰ ἀντικρίσω τὸ θεσπέσιο πρόσωπόν σου. Γονατισμένος φίλῶ τὰ χεῖρα σου.» Γαμβέτας

8η

Τοῦ Σατωβριάνου πρὸς τὴν κυρίαν νιέ Κοσιν

«Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῆτε τί ὑποφέρω ἀπὸ χθές. Ὅλοι μὲ συμφοροῦντε ἀπὸ φρόν σήμερα. Θὰ μένω ἕως τὴν Τετάρτη. Εἶμι σὰν τρελὸς καὶ νομίζω πὼς πρέπει νὰ δώσω τὴν παραίτησίν μου. Ἡ ἰδέα τοῦ ἀποχωρισμοῦ μὲ κάνει ἔξω φρενῶν. Πρὸς Θεόν, μὴν φύγετε! Μὴ νὲν ἐγκαταλείψετε... Θέλω νὰ σὰς ἰδῶ ἀκόμη μιά φορὰ!...» Σὰς ἀγαπῶ! Σατωβριάν

9η

Τοῦ ἰδίου πρὸς τὴν κ. νιέ Κοσιν

«Μία μέρα ἀπὸ τὴν περῆσῃ χωρὶς νὰ σὰς ἰδῶ! Ἔσεῖς δὲν θὰ ἀνησυχῆσετε. Θὰ παῖξετε ἄρπα καὶ θὰ γελάσετε πὼς ὑπάρχουν στὸν κόσμον ἄνθρωποι ποῦ ὑποφέρουν ἐξ αἰτίας σας... Πὼς εἶσθε σήμερα; Ἡ κόμαρά μου εἶνε τόσο μελαγχολικὴ καὶ γυμνὴ! Φεύγω. Εἶνε ἀνοπόφορη ἡ ἰδέα τοῦ χωρισμοῦ... Αὐριο θὰ ἔλθω στὸ σπίτι σας νὰ σὰς ἀποχαριζέτω. Τί χρεῖμα!...» Μὲ λατρεῖα Σατωβριάν

ΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ",

ἐν τῇ προσπάθειά του ὅπως βελτιοῦται διαρκῶς καὶ ἐμφανίζεται πάντοτε καλύτερον, ἐξησπράξεν ἤδη τὴν τακτικὴν καλλιτεχνικὴν συνεργασίαν τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου

κ. Κ. ΚΛΩΝΗ

Ὁ κ. Κλωνῆς θὰ στολίσῃ τὸ «Μπουκέτο» μὲ βινέτες τῆς ἐμπνεύσεώς του, θὰ εἰκονογραφή τὰ διηγήματα καὶ μυθιστορήματα καὶ θὰ προσφέρῃ γενικῶς τὴν πολυτιμὸν καλλιτεχνικὴν του συνεργασίαν.

Τοιαύτην πρωτοτυπίαν κίνετα ἄλλο ἑλληνικὸν περιοδικὸν δὲν ἐφήρμοσε μέχρι τῆς στιγμῆς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Κατὰ παράκλησιν καὶ σύστασιν τῶν ἐν τῷ ἔξαυτικῷ Ἐλληνῶν, ὄρισανεν δι' αὐτοὺς τὴν συνδρομὴν τοῦ «Μπουκέτου» ἀδιαφόρους καὶ ἀνεξαρτήτως τῶπον ἀπὸ 1 Αὐγούστου εἰς ὄραμα 120 ἐτησίως

Καὶ τώρα ἂς φροντίσῃν οἱ ἐν τῷ ἔξαυτικῷ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ εἰς τὸ «Μπουκέτο» καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι νὰ συστήσῃν εἰς τοὺς ξενιτεμένους συγγενεῖς; καὶ φίλους των νὰ ἐγγραφοῦν εἰς αὐτὸ συνδρομηταί

Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ σπῆτι Ἑλληνικὸν ποῦ νὰ μὴν στολίσῃ τὸ σαλόνι του μὲ τὸ «Μπουκέτο».